

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.

λαβὼν δὲ τὸν χρισμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευνᾶσθαι τῇ ἴδιᾳ γυναικὶ. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἣς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα. Φοβηθεὶς δὲ τὸν χρισμὸν εἶπουτα,

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παιδί, ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύσις, καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο ἡνίκα ὁ Οἰδίπους ἐγεννήθη· διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέους κρίκους διαπερογισάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέθετο. εὑρόντες δέ τινες αὐτὸν ποιμένες καὶ ἀναλέβοντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελεῖσθαι ἤξιωσε, καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἥγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους παρά τινος ὑβρισθεὶς καὶ ὀνειδισθεὶς ὡς νόθος ἐγένετο καὶ οὐ γνήσιος τοῦ Πολύβου, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἥγουν εἰς τὸ τοῦ Απόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον, ὅτι πρόκειται σοι Φοκεῦσαι τὸν πατέρα σου, καὶ μητρόσου συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρισμοῦ, κατέλειψεν ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον, διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χριστήριον πατέρας, καὶ τὴν αὐτοῦ γυναικαν, μητέρα· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἐπίβας ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐνείνην καὶ ὁ Λάιος ὁ τούτου πατὴρ, ἀπέρχομενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον, ἐρωτήσων περὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδὸς, ἥγουν τοῦ Οἰδίποδος, τὴν γέγονε. ἔπειτα δὲ συγνήντησαν ἄμφω, οἱ τοῦ Λαίου δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον, παραχώρησον ὃ ξένε τῷ βασιλεῖ τῆς ἁδοῦ. ὁ δ' οὐκ ἐπείσθη. πληγεὶς